

**HOTĂRÂREA nr. 305
din data de 03.06.2019.**

Dosar nr: 254/2017

Petiția nr: .2700.16.03.2017

Petent:

Reclamat: .-Președinte Curtea de Apel Alba Iulia

Obiect: petenților li s-a refuzat o mărire salarială printr-o adăugare a unei valori de referință de 405 lei, majorată cu 10%, începând cu data de 01.10.2016.

I.Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

.

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamaților

..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenții susțin faptul că fac parte din personalul auxiliar și conex al Judecătoriei Sibiu, iar partea reclamată prin Decizia nr.21/03.02.2017 și nr.27/RU/09.02.2017, nu a dispus aplicarea calculării unei valori de referință sectorială de 405 lei, majorată în consecință cu 10%, începând cu data de 01.10.2016 și care nu s-a realizat.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.2700.05.07.2017, au fost citați petenții prin reprezentant legal domnul . pentru data de 01.08.2018. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.3613.05.07.2017, a fost citată *Curtea de Apel Alba Iulia prin reprezentant legal* pentru data de 01.08.2017. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petenții declară că fac parte din personalul auxiliar și conex al Judecătoriei Sibiu, iar partea reclamată prin Deciziile adoptate nr.21/03.02.2017 și nr.27/RU/09.02.2017 a dispus, calcularea unei valori de referință sectorială de 405, majorată cu 10%, începând cu data de 01.10.2016, fără a fi adăugată majorarea în cauză. Conform celei de a doua Decizii se stabilește faptul că, cuantumul drepturilor salariale, convenite personalului auxiliar și conex din cadrul Curții de Apel Alba Iulia, se raportează la nivelul maxim aflat în plată la date de 31.12.2016 pentru fiecare funcție, gradație și vechime în muncă, potrivit funcției și specialității și nu prin raportare la nivelul maxim în plată la data de 31.05.2009. Sub această formă susțin petenții, s-a avut în vedere calculul fișei de salarizare. Salariul fiind calculat conform Legii nr.330/2009, abrogată prin Legea nr.284/2010, începând cu data de 01.01.2011. Înă părărea lor, petenții, invocă Protocolul nr.1 al *Convenției europene, pentru apărărea drepturilor omului, art. 2, alin. 1 și art. 21, alin. 1 din O.G nr.137/2000, modificată, și Declarația*

Universală a Drepturilor Omului art. 7, Legea nr. 53/2003, art. 5 din Codul muncii. În urma adreselor formulate părții reclamante, au primit un răspuns negativ: “stabilirea unei valori de referință sectorială de 405 lei, majorată cu 10%, începând cu data de 09.04.2015, în condițiile în care maximul în plată în cadrul instituției conține o valoare mai mică, nu poate fi realizată, iar conform Legii nr. 71/2015, împotriva Deciziei Judecătorești au posibilitatea de a se adresa instanței de contencios administrativ, sau instanței judecătorești competente”.

7. Ca activitate similară, petenții se compară cu angajații auxiliari de specialitate și conex din cadrul Curților de Apel Pitești, Curții de Apel București, Curții de Apel Tg. Mureș, Curții de Apel Pitești, prin care, le-au fost stabilită modalitatea de calcul a drepturilor salariale, conform grilei unice de salarizare aplicate la nivelul parchetelor, grile utilizate și puse în plată prin Decizii ale Președinților acestora. Aceștea consideră că inegalitatea creată de către angajator, este o formă de discriminare. Sunt de părere că, necalcularea drepturilor salariale la nivel maxim în plată, îi poziționează în afara sistemului în care își desfășoară activitatea, și în apărarea lor invocă Decizia CEDO, prin care, se înțelege faptul că: “O diferență de tratament nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă, dacă acestea nu are un scop legitim”, conform Deciziei nr. 168 din 10 decembrie 1998 și Deciziei nr. 231 din 25 mai 2004.

Ca urmare, în opinia petenților, Ministerul Justiției a dispus ca la nivel de Curte de apel și la nivel de Minister Public, să se găsească o soluție comună, inițiată și elaborată pentru alinierea la nivel maxim de salarizare stabilită în cadrul autorității judecătorești, atât la nivelul curților de apel cât și la nivelul Ministerului Public, pentru a se elimina pe viitor diferențierile salariale, pentru persoane cu aceeași funcție aceleași condiții de studii îndeplinite și vechime în muncă și în specialitate.

Mai mult, prin adresa nr. 18/43067 din 14.06.2017, a Ministerului Justiției, transmisă Curții de Apel Alba Iulia, se arată clar faptul că, majoritatea curților de apel, precum și Ministerul Public, au achiesat la o soluție comună, inițiată și elaborată de Ministerul Public și ulterior diseminată la nivelul Curților de apel, excepție făcând Curtea de Apel Alba Iulia, respectiv nerespectarea valorii de referință sectorială de 405 lei, care nu include majorarea de 10%. Reclamata, are stabilită valoarea sectorială de referință de 381,823 lei, valoare ce include și majorarea de 10%.

Sustinerile reclamatului

8. -

V. Motivele de fapt și de drept

9. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petenților li s-a refuzat o mărire salarială printr-o adăugare a unei valori de referință de 405 lei, majorată cu 10%, începând cu data de 01.10.2016.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie

interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

10. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

11. Colegiul director, în ședința de deliberări a cauzei dedusă judecătii trebuie să analizeze, în ce măsură partea reclamată a aplicat petenților, un tratament diferit în raport cu alți angajați, care desfășoară aceeași funcție aceleași condiții de studii îndeplinite și vechime în muncă și în specialitate. Ca atare, petenții reclamă faptul că partea reclamată prin Deciziile adoptate nr. 21/03.02.2017 și nr.27/RU/09.02.2017 a dispus, calcularea unei valori de referință sectorială de 405, majorată cu 10%, începând cu data de 01.10.2016 și nu a pus în aplicare acest lucru. Majorarea trebuid să fie aplicată peste tot personalului din cadrul familiei ocupaționale *justiție*, inclusiv pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex, începând cu data de 1 octombrie 2016, ca urmare a unei Decizii a Curții Cosntituționale nr. 794/2015. Decizia în cauză, fiind adoptată pentru a elimina diferențierile salariale între persoane cu angajare și muncă identică, indiferent de munca desfășurată în cadrul familiei ocupaționale *justiției*.

În considerentele celor de mai sus, Colegiul reține că fapta de discriminare invocată de petent, se circumscrie refuzului aplicării de către partea reclamată a unei decizii emisă de Curtea Constituțională nr.794/2016, prin care, *s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, alin. 1, din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2015*. Ca atare, s-a reținut decizia Curții, ca aplicabilă în vederea egalizării prevăzute de textul de lege, respectiv la "nivel maxim al salariului de bază/indemnizație de încadrare", și care trebuie să includă și drepturile câștigate prin decizii judecătorești irevocabile și definitive.

Ca atare, fapta reclamatului constituie un comportament discriminator față de petenți, acestea suferind un tratament discriminator în raport cu alți colegi, prin neaplicarea unei Decizii Constituționale, ce prevede eliminarea diferențierilor salariale, pentru persoane cu aceeași funcție aceleași condiții de studii îndeplinite și vechime în muncă și în specialitate. Așadar, din analiza documentelor depuse la dosarul cauzei, sesizarea petenților intră sub incidența art. 2, alin. 1) și alin. 4), “orice persoană fizică sau juridică are obligația să respecte principiile enunțate la alin. 2”, din O.G.nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director dispune, sancționarea părții reclamate cu avertisment (...- Președinte Curtea de Apel Alba Iulia) și recomandă acesteia, să respecte adresa nr.18/43067/14.06.2017 a Ministerului Justiției, comunicată Curții de Apel Alba Iulia.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2 alin.1), și alin. 4) “orice persoană fizică sau juridică are obligația să respecte principiile enunțate la alin. 2” din O.G. nr. 137/2000, republicată.

2. Sancționarea părții reclamate cu avertisment (...- Președinte Curtea de Apel Alba Iulia).

3. Recomandă părții reclamate ...- Președinte Curtea de Apel Alba Iulia să respecte adresa nr.18/43067/14.06.2017 a Ministerului Justiției, comunicată Curții de Apel Alba Iulia.

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) ...

b) ...-Președinte Curtea de Apel Alba Iulia, ..

VI. Modalitatea de plată a amenzii

-

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

DINCĂ ILIE– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Redactat Gh Luminița și R.Olimpiu

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.